

LIMEN 6

Feminae Primae Id Intellexerant.

Sunt veritates quae per studium veniunt.

Aliae per experientiam.

Et exstant illae quae difficillime accipiuntur.

Illae quas alii ante nos vident.

Diu credidi me esse observatorem.

Peritum qui perscrutatur.

Virum qui aestimat.

Hominem qui interpretatur quae circum se
accidunt.

Errabam.

Retro spectans, animadverto quasdam res
maximi momenti vitae meae prius intellectas
esse a feminis quas in itinere conveni.

Non quia doctiores erant.

Non quia fortunatiores erant.

Non quia notitias possidebant quas ego
ignorabam.

Simpliciter quia videbant.

Alio modo.

Celerius.

Altius.

Minus distracte.

Viri saepe exitibus capiuntur.

Feminae, multo saepius, signa observant.

Vir directionem spectat.

Femina motum spectat.

Vir verba audit.

Femina audit id quod verba dicere vitant.

Scilicet non semper ita est.

Sed satis saepe ut attentionem mereatur.

In vita negotiosa feminas eximias conveni.

Moderatrices.

Adiutrices.

Clientes.

Praefectas.

Matres.

Filias.

Amicas.

Multae e terris differentibus veniebant.

Linguis differentibus.

Culturis differentibus.

Attamen proprietatem communem
possidebant.

Homines intellegebant antequam homines se ipsos intellegerent.

Initio hanc facultatem intuitionem putabam.

Tempore eam experientiam humanam vocavi.

Nam dum multi data observabant, illae homines observabant.

Et homines data semper antecedunt.

Quod in numeris accidit fere semper in hominibus incipit.

Multae mutationes quae iter meum transformaturae erant prius a femina quam a me deprehensae sunt.

Interdum minutiae erant.

Sententia.

Silentium.

Sollicitudo.

Animadversio quae levis videbatur.

Nihil spectabile.

Nihil theatrale.

Attamen, post menses aut annos, illa verba revertebantur.

Et recta erant.

Tempore audire didici.

Non urbanitatis causa.

Intellegentiae causa.

Nam mundus nimis implicatus est quam ut ex uno prospectu intellegatur.

Omnis homo partem viae videt.

Nemo totam tabulam videt.

Feminae quae vitam meam transierunt me docuerunt aliquid quod nulla societas me docere potuisset.

Necessitudinem ante negotiationem venire.

Semper.

Pactum consensum creare potest.

Necessitudo fiduciam creare potest.

Et fiducia superest cum pactum iam non sufficit.

Vidi homines praepotentes omnia amittere ob fiducia defectum.

Et homines specie fragiles mundos per eam extruere.

Cum feminas in fabula mea praesentes recogito, munera non cogito.

Adiumenta invisibilia cogito.

Quod addiderunt nulla gratia relata.

Facultatem partes diversas rerum simul continendi.

Familiam.

Laborem.

Necessitudines.

Vulnera.

Spes.

Multi viri vitam obeunt ut seriem
propositorum.

Multae feminae eam obeunt ut rete
coniunctionum.

Fortasse ideo saepe ad quasdam conclusiones
piores perveniunt.

Vincula vident.

Effectus vident.

Consequentia vident.

Memini tempus vitae meae quo persuasum
mihi erat omnia me solum solveere debere.

Morbus est inter viros pervulgatus.

Putare fortitudinem idem esse ac nullo egere.

Putare auxilium petere infirmitatem esse.

Putare vulnerabilitatem vitium esse.

Feminae illam persuasionem diruerunt.

Non magnis orationibus.

Exemplo.

Mihi monstrantes veram vim non in eo esse ut
omnia sustineas.

In eo esse ut vincula satis firma exstruas ne omnia solus sustinere debeas.

Inventum penitus novum fuit.

Nam modum mutavit quo mundum observabam.

Et modum mutavit quo me ipsum observabam.

Omnis cultura suas definitiones successus possidet.

Titulos.

Gradus.

Pecuniam.

Existimationem.

Tempore didici aliam mensuram exstare.

Homines qui manent.

Illi qui iuxta te manent cum nihil lucrandum est.

Illi qui in te credere pergunt cum tu ipse aegre id facis.

Illi qui optimam partem tui vident antequam emergat.

Multae ex iis personis quae hoc munus in vita mea gesserunt feminae erant.

Et hanc rem ignorare non licet.

Libri saepe heroas celebrant.

Vitae scriptae personas primarias celebrant.

Vita vera multo sincerior est.

Post omne iter exstant homines qui id
exstruere adiuverunt.

Homines qui in titulis non apparent.

Homines qui agnitiones non quaerunt.

Homines qui possibile reddunt quod alii
subscribunt.

Cum feminas quae fabulam meam transierunt
cogito, hoc ipsum cogito.

Facultatem earum videndi.

Intellegendi.

Sustinendi.

Corrigendi.

Anticipandi.

Et ante omnia veritatem simplicem in
memoriam revocandi.

Neminem vere aliquid solum exstruere.

Operi subscribere possumus.

In imagine photographica apparere possumus.

Fabulam narrare possumus.

Sed post omnem fabulam semper communitas
invisibilis exstat.

In meo casu, pars magna illius communitatis
vultum femininum habebat.

Ideo titulus huius liminis provocatio non est.

Agnitio est.

Nam saepe, multo antequam ego intellegerem
quid accideret, illae id iam intellexerant.

Feminae primae id intellexerant.